

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoEk/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120305766
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120305766.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jozefa Zlochu a JUDr. Danice Kočíčkovej ako členov senátu, v exekučnej veci oprávneného: Y. X. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, XXX XX F., zast. Mgr. Alica Mendlová, advokátka so sídlom Riečna 2, 811 02 Bratislava, proti povinnému: E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXXX/XXB, XXX XX F., zast. Advokátska kancelária DEDÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 50 735 764, o vymożenie pohľadávky vo výške 200.000,- Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ivanom Nestorom, Exekútorský úrad so sídlom Haburská 49/A, 821 01 Bratislava, pod spis.zn. 327Ex 165/21, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 76Ek/853/2020 zo dňa 13.04.2022 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol sťažnosť povinného v časti týkajúcej sa zastavenia exekúcie z dôvodu, že uznesenie o neodkladnom opatrení, vydané Krajským súdom v Bratislave, sp.zn. 6Co/151/2020 zo dňa 23.11.2020, má brániť vymáhateľnosti exekučného titulu (I. výrok) a exekučné konanie vo zvyšnej časti prerušil do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV, sp.zn. 18C/29/2020 (II. výrok).

1.1 Z jeho odôvodnenia vyplýva, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vymożenia pohľadávky 200.000,- Eur od povinného, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica sp.zn. N 439/2017, Nz 10882/2017, NCRIs 11112/2017, spísaná notárkou JUDr. Lucianou Rebrovou dňa 30.03.2017. Dňa 25.03.2021 bol poverený vykonaním exekúcie súdny exekútor.

1.2 Súdny úradník súdu prvej inštancie vydal dňa 12.07.2021 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie; proti predmetnému rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, ktorú preskúmal sudca okresného súdu; po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania konštatoval, že povinný spochybnil prípustnosť exekúcie existenciou neodkladného opatrenia, vydaného Krajským súdom v Bratislave, ktoré oprávnenému okrem iného (t.j. zákazu previesť, scudziť, zaťažiť pohľadávku žalovaného voči žalobcovi zo zmluvy o pôžičke zo dňa 30.09.2012) prikázalo zdržať sa podania návrhu na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice a súčasne akéhokoľvek nakladania s notárskou zápisnicou a s právami z nej vyplývajúcimi; povinný namietol aj nedostatok materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice.

1.3 V napadnutom rozhodnutí sa sudca okresného súdu stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, ktorý dospel k záveru, že nariadené neodkladné opatrenie nebráni vymáhateľnosti exekučného titulu; povinný žalobu o určenie neexistencie pohľadávky a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal dňa 26.08.2020, teda potom, ako oprávnený dňa 25.05.2020 doručil súdu prvej inštancie návrh na vykonanie exekúcie. Nebolo sporné, že výrok neodkladného opatrenia neukladal oprávnenému povinnosť zobrať späť návrh na vykonanie exekúcie ani podať návrh na zastavenie exekúcie. Keďže je len výrok rozhodnutia záväzný, je potrebné vychádzať len z výrokovej časti neodkladného opatrenia; exekučný súd ani účastníci konania nie sú oprávnení interpretovať, čo sa

mienilo výrokom rozhodnutia dosiahnuť (v prejednávacom prípade, že sa ním zakazovalo oprávnenému viesť už začatú exekúciu, resp. zdržať sa pokračovania v nej, prípade podať návrh na zastavenie exekúcie); vo výroku uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia takýto zákaz vyslovený nebol; absenciu výroku o povinnosti oprávneného podať návrh na zastavenie exekúcie nemôže nahradiť odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie obranu povinného, že práve z odôvodnenia vyplýval účel neodkladného opatrenia, a teda zákaz viesť voči povinnému exekúciu, neposúdil ako dôvodnú. Okresný súd neakceptoval tvrdenia povinného, že by mala byť na základe neodkladného opatrenia už začatá exekúcia zastavená, a teda, že by neodkladné opatrenie malo za následok zákaz, resp. nemožnosť pokračovať v už začatom exekučnom konaní.

1.4 Okresný súd dospel k záveru, že neodkladným opatrením nebolo možné znemožniť oprávnenému exekučné vymáhanie pohľadávky; oprávnenému v pokračovaní exekúcie nebráni žiadne neodkladné opatrenie. Preto sudca súdu prvej inštancie nepovažoval povinným predložené uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/151/2020 zo dňa 23.11.2020 za skutočnosť, brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu, preto sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol.

1.5 V odôvodnení rozhodnutia sa exekučný súd zaoberal aj druhou sťažnostnou námietkou povinného o nedostatku materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice. V tejto súvislosti poukázal na konanie, vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 18C/29/2020, v ktorom sa povinný ako žalobca domáha určenia, že pohľadávka žalovaného ako oprávneného zo zmluvy o pôžičke, uznaná notárskou zápisnicou neexistuje z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke, teda predmetom konania je hmotnoprávny základ exekučného titulu, na podklade ktorého je vykonávaná exekúcia. Pre posúdenie dôvodnosti vedenia exekúcie je právne významnou otázkou vzniku právneho záväzku. Otázkou hmotnoprávneho základu exekučného titulu sa zaoberá iný súd na základe podanej žaloby a o tejto nie je exekučný súd oprávnený rozhodnúť sám. Ak by exekučný súd rozhodoval o hmotnoprávnom základe, mohla by nastať situácia, že vzniknú dve protichodné rozhodnutia, týkajúce sa tej istej veci, čo by bolo v rozpore s princípom právnej istoty.

1.6 Okresný súd konštatoval, že súčasná právna úprava nevylučuje v exekučnom konaní využiť inštitút prerušenia konania. Pre rozhodnutie o sťažnosti vo vzťahu k druhému povinným nastolenému dôvodu zastavenia exekúcie, teda nedostatku materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice, je významná otázka existencie záväzku povinného, o ktorej sa koná pred Okresným súdom Bratislava IV. Exekučný súd preto exekučné konanie podľa §164 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) prerušil do právoplatného rozhodnutia v konaní, vedenom Okresným súdom Bratislava IV pod sp.zn. 18C/29/2020 o určení, či pohľadávka oprávneného z titulu zmluvy o pôžičke, uznaná vo forme notárskej zápisnice existuje; v danom konaní sa totiž rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tomto konaní.

2. Proti II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie; navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie zmeniť, výrok o prerušení konania zrušiť a v konaní ďalej pokračovať. Súd prvej inštancie sa vecou dostatočne nezaoberal, nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci a nesprávne aplikoval právnu normu, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu právnenému záveru; dôvod hodný osobitného zreteľa, odôvodňujúci aplikáciu inštitútu prerušenia konania, nebol daný a takýto dôvod nekonštatoval ani súd prvej inštancie. Napadnuté rozhodnutie označil za zmätočné a porušujúce základné právo na náležité odôvodnenie rozhodnutia.

2.1 Odvolateľ namietol, že povinný v notárskej zápisnici vyhlásil, že mu je známy právny dôvod, predmet aj čas plnenia právneho záväzku - pôžičky a vyhlásil, že mu bola poskytnutá; notárska zápisnica je verejná listina, potvrdzujúca pravdivosť toho, čo sa v nej uvádza, ak nie je dokázaný opak. Keďže opak nebol preukázaný a neexistuje o tom žiadne právoplatné súdne rozhodnutie, považoval oprávnený notársku zápisnicu za pravdivú a spôsobilú pre výkon exekúcie. Uviedol aj, že právny úkon, spísaný formou notárskej zápisnice, má v prípade súdneho sporu vyššiu dôkaznú hodnotu ako právny úkon nezaznamenaný formou notárskej zápisnice.

2.2 Odvolateľ poukázal aj na konanie, vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 23C/61/2017, predmetom ktorého bolo určenie neexistencie pohľadávky oprávneného voči povinnému; v tomto bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bolo oprávnenému zakázané vymáhať svoju pohľadávku; predmetné konanie bolo právoplatne skončené, žaloba bola zamietnutá a neodkladné opatrenie zrušené. V danom konaní povinný tvrdil, že vymáhaná pohľadávka existovala, ale zanikla započítaním jeho domnejšej pohľadávky. V konaní, ktoré následne inicioval na Okresnom súde Bratislava IV a ktoré je vedené pod sp.zn. 18C/29/2020 už tvrdí, že pohľadávka neexistuje, pretože finančné prostriedky nikdy neprevzal. Podľa názoru oprávneného je nepochybné, že nové konanie je postihnuté prekážkou rozhodnutej veci, pretože sa jedná o rovnakých účastníkov a určenie neexistencie rovnakej pohľadávky.

Povinný prevzatie finančných prostriedkov potvrdil v zmluve o pôžičke a súčasne v notárskej zápisnici o uznaní dlhu a súhlase s jej vykonateľnosťou; povinný platnosť notárskej zápisnice nenapadol žalobou a nenapadol ani platnosť zmluvy o pôžičke pred začatím exekučného konania.

2.3 Za neprípustné oprávnený označil konanie povinného, ktorý už niekoľko rokov podáva účelové podania; dôvod prerušenia exekučného konania nie je daný. Dôvodom prerušenia exekučného konania je konanie, vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 18C/29/2020, z ktorého je zrejme účelovosť; v danom konaní súčasne neboli navrhnuté iné dôkazy, ako boli doložené v exekučnom konaní. Oprávnený dodal, že prerušiť exekučné konanie možno len výnimočne; takýmto dôvodom je napríklad konanie, vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky o súlade právnych predpisov, prípadne pri vyhlásení konkurzu na majetok povinného alebo žaloba o vylúčenie veci z exekúcie či iná závažná skutočnosť, ktorá je prevažne povinným nevyvolaná.

2.4 Na základe v exekučnom konaní predložených dôkazov bol exekučný súd schopný sám rozhodnúť, či sa jedná o vykonateľný exekučný titul a posúdiť jeho platnosť, keďže v konaní na Okresnom súde Bratislava IV, ktoré bolo dôvodom prerušenia exekučného konania, neboli navrhnuté iné dôkazy, ako má k dispozícii exekučný súd. Súd z vlastnej iniciatívy bez akejkoľvek výnimčnosti prerušil konanie a neuviedol ani, prečo nie je exekučný súd schopný rozhodnúť o predbežnej otázke - platnosti zmluvy - vzhľadom na dostatok dôkazov, keď exekučné konanie začalo skôr a z rozhodnutí všeobecných súdov otázka existencie pohľadávky vyplýva.

3. K odvolaniu oprávneného sa vyjadril povinný. Napadnuté uznesenie je vecne správne a dostatočne odôvodnené. Navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie okresného súdu potvrdiť. Dôvod prerušenia konania súd prvej inštancie riadne odôvodnil; poukázal na ustanovenie §162 ods.1 písm. a) v spojení s §162 ods.2 C.s.p.. Povinný konštatoval, že prieskumná činnosť exekučného súdu je obmedzená na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným, či je formálne a materiálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu; súd nie je oprávnený preskúmať vecnú (hmotnoprávnu) stránku exekučného titulu, t.j. zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. V tejto súvislosti povinný dodal, že exekučný súd je oprávnený pri posudzovaní vykonateľnosti zápisnice skúmať iba to, či sú dané formálne a materiálne predpoklady vykonateľnosti, a to bez zreteľa na hmotnoprávny základ - na druhej strane však prejav povinnej osoby, urobený v notárskej zápisnici, nezbavuje povinnú osobu možnosti urobiť predmetom súdneho konania samotný hmotnoprávny vzťah.

3.1 Povinný, snažiaci sa vyvrátiť tvrdenia oprávneného, uviedol, že oprávnený nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz preukazujúci, že povinnému odovzdal finančné prostriedky zo zmluvy o pôžičke.

3.2 Vo vyjadrení povinný uviedol aj, že medzi účastníkmi nebola poskytnutá žiadna pôžička, zmluva o pôžičke bola uzatvorená „iba na oko“; išlo tak o simulovaný právny úkon. Vzhľadom na to, že napriek písomne uzatvorenej zmluve o pôžičke nedošlo k odovzdaniu peňazí povinnému, táto je absolútne neplatná. V roku 2012, teda v čase, kedy mala byť uzatvorená zmluva o pôžičke, sa povinný na Slovensku ani nenachádzal. Poukázal na oprávneným označené dôkazy, ktoré spochybnil.

3.3 Nesúhlasil s tvrdením oprávneného o vytvorení povinnému „priestoru na zbavovanie sa majetku“, keďže súdny exekútor na účte povinného blokuje finančné prostriedky, pokrývajúce výšku vymáhanej sumy, s ktorou tak povinný nemôže disponovať; naopak, pokiaľ by bol majetok povinného zexekvovaný, oprávnený by sa mohol do skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 18C/29/2020 zbaviť majetku, pretože by mu v tom nebránila žiadna prekážka; navyiac by bolo potrebné iniciovať ďalšie konanie.

3.4 Povinný zdôraznil, že oprávnený v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedol len zmluvu o pôžičke a existenciu notárskej zápisnice zamlčal; Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 26.11.2020 pod sp.zn. 17Up/1766/2020 platobný rozkaz, proti ktorému podal povinný odpor, vec postúpil miestne príslušnému súdu a konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 21C/3/2021. Je zrejme, že oprávnený si uplatňuje tú istú pohľadávku v dvoch rozdielnych konaniach.

4. K vyjadreniu povinného sa vyjadril oprávnený (replika). Namietol jeho účelovosť s tým, že povinný vytvára prekážky a obštrukcie; dôvod na prerušenie konania neexistuje, povinný neuviedol žiadne nové a relevantné skutočnosti.

4.1 Nové skutočnosti neuvádza ani oprávnený: rovnako ako v odvolaní poukázal na notársku zápisnicu, zmluvu o pôžičke, vyjadril sa ku konaniu, vedenému na Okresnom súde Bratislava I sp.zn. 23C/61/2017 a na Okresnom súde Bratislava IV sp.zn. 18C/29/2020. Zopakoval, že nebol daný dôvod prerušenia konania, pretože ako oprávnený disponuje verejnou listinou - notárskou zápisnicou, ktorá potvrdzuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje; osobitným dôvodom prerušenia konania nemôže byť účelovo

začaté konanie, ktoré je vzhľadom na dôkaznú núdzu založené len na nepodložených tvrdeniach. Zdôraznil princíp proporcionality, keď oprávnený disponuje početnými dôkazmi oproti nepodloženým tvrdeniam povinného, a je preto v záujme zachovania právnej istoty oprávneného a viery vo fungovanie spravodlivého súdneho procesu rozhodnúť a ukončiť predmetnú priet'ahmi poškodenú vec. Namietol, že exekučný súd je v každom štádiu vedenia konania povinný skúmať, či sú splnené formálne a materiálne predpoklady vedenia exekúcie.

4.2 K tvrdeniam povinného uviedol, že súčasná právna úprava nevyklučuje v exekučnom konaní využiť inštitút prerušenia konania, avšak okrem dôvodov predpokladaných napríklad zákonom o konkurze a reštrukturalizácií tak môže exekučný súd urobiť výlučne v súlade s ustanovením §200 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“ alebo aj „EP“). Poukazujúc na ustanovenie §53 EP konštatoval, že otázku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu v exekučnom konaní nemôže riešiť iný súd než exekučný s odkazom na §45 ods.1 EP.

4.3 Namietol, že zahájenie súdneho konania o určenie, že povinná osoba nie je povinná plniť na základe exekučného titulu nie je dôvodom na prerušenie exekučného konania, pretože aj keby rozhodnutie v inom civilnom konaní určilo, že povinná osoba nie je povinná na základe exekučného titulu plniť, takéto rozhodnutie nemá žiadny vplyv na platnosť exekučného titulu. Poukázal na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky („NS SR“) sp.zn. 3Cdo/63/2009, z ktorých vyplýva, že rozhodnutie súdu ako výsledok civilného konania o určení, či tu právo je alebo nie je, prípadne o právnej skutočnosti, nemá na materiálnu vykonateľnosť notárskej zápisnice ako exekučný titul žiadny vplyv ani dopad.

4.4 Oprávnený vo vyjadrení namietol aj, že súd prvej inštancie svoj záver o potrebe prerušenia konania odôvodnil len tým, že v konaní o žalobe sa určuje hmotnoprávny základ exekučného titulu, avšak zmätočne sa vysporiadal s vplyvom na exekučné konanie. Oprávnený uviedol, že prerušením exekučného konania došlo k neprimeranému zásahu do jeho oprávnených zákonom chránených záujmov; konštatoval, že právo na vykonanie exekúcie je čo do intenzity silnejšej povahy v porovnaní s obmedzením práv oprávneného domôcť sa vymoženia pohľadávky voči povinnému na základe neistého práva povinného z neprejednanej žaloby, založenej na pochybnom skutkovom základe.

4.5 Opätovne poukázal na zmluvu o pôžičke, ktorá potvrdzuje reálne prevzatie finančnej hotovosti povinným od oprávneného; za podporný dôkaz označil notársku zápisnicu, ktorá je verejnou listinou. Zotrval na podanom odvolaní.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu, určenom §380 ods.1,2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods.1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa §387 ods. 1,2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo vyhodnotenie, či súd prvej inštancie ako súd exekučný, rozhodol správne, keď postupom podľa ustanovenia §164 C.s.p. exekučné konanie prerušil do právoplatného skončenia konania, vedeného Okresným súdom Bratislava IV pod sp.zn. 18C/29/2020 o žalobe o určenie, že pohľadávka žalovaného voči žalobcovi zo zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 30.09.2012 medzi žalobcom a žalovaným, uznaná vo forme notárskej zápisnice zo dňa 30.03.2017, neexistuje z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke.

7.1 Ustanovenie §164 C.s.p. upravuje fakultatívne prerušenie konania, ktorého dôvodom je len skutočnosť, že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať pre rozhodnutie súdu význam, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. V prejednávanej veci súd prerušil konanie do momentu ustálenia otázky existencie pohľadávky oprávneného.

8. Pri exekúcii vedenej na podklade notárskej zápisnice sa poskytuje súdna ochrana, platí to však len v prípade, že o existencii záväzku, ktorý je v nej obsiahnutý, neexistuje pochybnosť. V prejednávanej veci bola existencia záväzku ako hmotnoprávneho základu exekučného titulu spochybnená a o tejto otázke v súčasnosti koná iný súd na základe žaloby, podanej povinným.

8.1 Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že Okresný súd Bratislava IV v konaní, vedenom pod sp.zn. 18C/29/2020 rozhoduje o žalobe o určenie, že záväzok povinného ako žalobcu voči žalovanému neexistuje z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke, na podklade ktorej bola spísaná notárska zápisnica ako exekučný titul. V predmetnom spore sa tak rieši zásadná otázka,

týkajúca sa jedného zo základných predpokladov pre vedenie exekučného konania a samotného výkonu exekúcie, a to existencia dlhu; ide tak o hmotnoprávny základ exekučného titulu, preto by bolo v rozpore so zásadou právnej istoty v exekučnom konaní pokračovať.

8.2 Súd prvej inštancie správne prihliadol na prebiehajúce konanie o žalobe o určenie, že pohľadávka oprávneného ako žalovaného zo zmluvy o pôžičke uznaná vo forme notárskej zápisnice neexistuje, pretože ide o konanie, výsledok ktorého môže mať význam pre ďalší priebeh exekučného konania, keďže v ňom bude zodpovedaná otázka o existencii či neexistencii záväzku povinného voči oprávnenému.

8.3 Ak by súdny exekútor naďalej vymáhal pohľadávku oprávneného a Okresný súd Bratislava IV by následne dospel k záveru, že záväzok povinného ako žalobcu neexistuje, takto vymoženú pohľadávku by si musel povinný od oprávneného vymáhať v súdnom konaní, čo by spôsobilo nepomerne sťaženie situácie v porovnaní s prerušením exekučného konania do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV.

9. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že predložená exekučná vec úzko súvisí s konaním, vedeným na Okresnom súde Bratislava IV, ktorého rozhodnutie môže výrazne ovplyvniť priebeh aj konečný výsledok exekučného konania. Neobstoja preto ani námietky oprávneného, že exekučné konanie nemalo byť prerušené, pretože v danom prípade ide len o obštrukčné konanie povinného. Pokiaľ oprávnený namietal nepreukázanie dôvodu hodného osobitného zreteľa, pre ktorý okresný súd prerušil konanie, odvolací súd uvádza, že ustanovenie §164 C.s.p. preukázanie osobitného dôvodu prerušenia konania ani nepredpokladá; konanie možno prerušiť, ak prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

10. S poukazom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti II. výroku vecne správne, preto ho v zmysle §387 ods.1,2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).